

РЕШЕНИЕ

№ 10654

гр. София, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в публично заседание на 16.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2470** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. А. Д., гражданин на А., против решение № 220/11.02.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Нарушени били разпоредбите на чл. 35 АПК и чл. 75, ал. 2 ЗУБ. Не била изяснена фактическата обстановка. Изразено е несъгласие с твърдението, че лицето е мигрант, напуснало страната си по икономически причини. Акцентира, че талибаните контролират страната. Твърди се, че справка, на която се позовал органът, дала само фрагментирана информация. Не били обсъдени подробно въпросите, касаещи предоставянето на хуманитарен статут. Моли оспореното решение да бъде отменено, а преписката – върната за ново разглеждане.

В съдебно заседание жалбоподателят М. А. Д., редовно призован, явява лично и се представлява. Жалбоподателят сочи, че в края на 2020 г. тръгнал от А., бягайки от талибаните, които го заплашвали, като минал нелегално през И. и стигнал до Турция, където останал 3 години. Не му дали документ за пребиваване, поради което минал нелегално България. Искал да бъде на спокойно място, да живее и да продължи да учи. В България бил около месец и 10 дни, след което тръгнал нелегално за 3. Европа, като останал в Германия около година и половина. Поискал да му предоставят закрила, но го върнали в България през август 2025 г. В момента работел на трудов договор като заварчик. Соочи, че не изчакал да приключи производството в България, тъй като на много хора отказвали. Ако знаел, че ще му дадат закрила в България, щял да остане.

Процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Позовава се на принципа „забрана за връщане“. Сочи, че от 28.02.2026 г. е започнал военен сблъсък между А. и П., което било нов факт по чл. 142, ал. 2 АПК и органът не е имал възможност да го обсъди с акта. Към момента нямало актуална справка, изготвена от ДАБ.

Ответникът председателя на ДАБ при МС, редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Правилно било прието, че намерението на чужденеца да кандидатства за закрила в Германия е от икономически характер, като отиването му там означавало незаинтересованост от получаване на закрила в България.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не дава заключение по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 13.10.2023 г. М. А. Д., [дата на раждане] в А., ЛНЧ [ЕГН], религия – сунит, етническа принадлежност – узбек, е поискал международна закрила в Република България.

Поради прекратяване на производството за предоставяне на международна закрила /лицето било в неизвестност/ М. А. Д. е подал на 30.07.2025 г. молба за възобновяването му на етапа, на който е било прекратено.

С. възобновяването на производството на 01.08.2025 г. е проведено интервю с М. А. Д.. Сочи, че искал да отиде в Германия и затова не останал в България. Там обаче му казали, че е подал молба за закрила в България и го върнали. Напуснал А. през 2020 г. поради несигурността и войната, заради убийствата. Няма спорове, само с момчетата, с които играел футбол. Не бил заплашван или насилван, не е преследван. Минал през П. и от там в И., където бил 8 месеца. После бил в Турция три години, но не му дали документи и не му позволявали да се разхожда свободен, поради което и дошъл в България. Не бил арестуван, осъждан. Не членувал в политическа партия, не е имал проблеми заради етническа или религиозна принадлежност. В момента в А. управлявали талибаните, поради което нямало свобода и не можело свободно да се разхождаш. Положението било зле, нямало работа. Имало война и стрес. В А. се занимавал с овчарство или каквато друга работа намери. Искал да има нормален и спокоен живот в България.

Въз основа на справка от 17.12.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ на МС с решение № 220/11.02.2026 г. председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на М. А. Д..

Решението е връчено на адресата му на 19.02.2026 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 3 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - председателят на ДАБ при МС на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, производството за предоставяне на международна закрила е образувано с регистрирането на М. А. Д. като чужденец по подадена от него молба за международна закрила

/чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 4, ал. 2 ЗУБ/. Изискано е становище от ДАНС съгласно чл. 58, ал. 10 ЗУБ. В действителност това становище е задължително за органа, който действа в условията на обвързана компетентност, но в случаите, в които се възразява да бъде предоставена международна закрила за чужденец, който представлява заплахата за националната сигурност. Подобно възражение не е обективизирано. Следователно, при произнасяне по постъпилата молба органът изследва именно наличието на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, обективизирано в оспорения акт. Проведено е интервю, в хода на което се посочват от молителя факти и обстоятелства във връзка с подадената молба, като на същия е предоставена и възможност да даде подробни обяснения. По време на интервюто, проведено в присъствието на интервюиращия орган и преводач /чл. 63а, ал. 6 ЗУБ/ и удостоверено с подписите на същите /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/, е съставен протокол /чл. 63а, ал. 3 ЗУБ/, в който молителят е изложил всички причини, поради които е напуснал страната си и не желае да се върне в нея, като същият се подписва под изявлението, че няма какво да добави към казаното, че текстът е преведен на разбираем за него език и не са съществували комуникативни пречки, както и, че няма възражения /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/.

Интервюиращият орган обективно и безпристрастно е изготвил становище, представено на председателя на ДАБ за вземане на решение /чл. 74, ал. 1 ЗУБ/. Молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана от председателя на ДАБ индивидуално, обективно и безпристрастно, извършена е преценка за предоставяне на статут на бежанец, разгледана е необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут /чл. 73 ЗУБ/. Взето е решение, с което на молителя М. А. Д. се отказват статут на бежанец и хуманитарен статут /чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ/.

Формира се извод, че не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето - М. А. Д., и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

На трето място, в конкретния случай от съда не може да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/.

От изложеното от пълномощника на жалбоподателя, въпреки че не са представени писмени доказателства, и от информацията от общодостъпни източници, се установява, че след издаване на обжалвания административен акт са налице нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК, а именно - налице е съществена промяна в общественно-политическото положение в А., изразяваща се в активни военни действия между държавата по произход и П.. Налице са данни за значителен брой смъртни случаи, както и, че министърът на отбраната на П. всъщност говори за открита война. Министерството на външните работи на Република България информира за въоръжените сблъсъци между П. и А. на 26-27 февруари 2026 г., като се сочи, че именно като техен резултат се наблюдава критично влошаване на ситуацията. Отправено е изявление от върховния представител от името на ЕС относно ескалацията на напрежението между А. и П., видно от което се призовават всички участници за незабавно намаляване на напрежението и прекратяване на военните действия, тъй като те биха могли да имат сериозни последици за региона. ЕС изтъква и, че афганистанската територия не трябва да се използва, за да се заплашват или нападат други държави, и призовава фактически управляващите органи на А. да предприемат ефективни действия срещу всички терористични групи, които действат в А. или от територията на страната. Съществената промяна в общественно-политическото положение в страната на произход налага нова проверка и обсъждане на обстоятелствата, относими към търсената закрила по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ. Тъй като чл. 75, ал. 1 ЗУБ урежда специална компетентност на административния орган в

производството по предоставяне на международна закрила и естеството на административния акт не позволява съдът да реши въпроса по същество, съдът следва да отмени административния акт и да изпрати преписката на съответния компетентен административен орган за ново произнасяне в указан срок след обсъждане на актуалното обществено-политическото положение в страната и преценка приложим ли е принципът „забрана за връщане“ по чл. 4, ал. 3 ЗУБ /чл. 172, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 и чл. 174 АПК/.

В този смисъл решения на ВАС: по адм. дело № 11820/2025 г., VII отд., по адм. дело № 69/2026 г., I отд., по адм. дело № 678/2026 г., VII отд., по адм. дело № 8270/2025 г., VI отд.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 220/11.02.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от административния орган по мобата от 13.10.2023 г., подадена от М. А. Д., [дата на раждане] в А., ЛНЧ [ЕГН], в шестмесечен срок от влизане в сила на съдебния акт в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в него.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните до Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: